

У НОВИ МИЛЕНИЈУМ – БЕЗ ГОВНЕТА

Ако занемаримо извесну сасвим разумљиву громопуцателност ове пароле, она је апсолутно оправдана. Пре свега из сасвим материјалних разлога. Човечанство, и посебно Русија, накупило је за последњих хиљаду година толику количину гована, да је пренос те чудовишне масе у нови миленијум једноставно несврсисходан. Прво и прво, с тим говнетом се нема куд. Оно никоме не користи. Оно нема перспективе. Не може се употребити ни као минерално ђубриво нити у неком другом својству. Као друго, то говно није физиолошко. С физиолошким говнетом се, вероватно, нешто још и може урадити. Али шта урадити са естетичким, политичким, културолошким, духовним и другим говнетом? Ништа. Морамо га се одрећи. Препустити га забораву. Човечанство и Русија лакше ће живети без њега. За Русију је та парола, мажда, и најактуелнија. Русија је током 20. века тако помно сакупљала и колекционисала говна свих видова, да размере те колекције изазивају панику чак и код стручњака. Али, ако се размере руског говнета из области естетике и економике још и подају неким прорачунима, говно потекло из свих рупа, рупица, пора и отвора руске политике, не подлеже чак ни најприближнијим проценама. и ако се у пољопривреди, индустрији или журналистици ипак може наћи места не само за физиолошка него и она духовна говна, с политичким говнима се не може никде ништа урадити. Зато се с политичким говнима можемо растати без жаљења.

У сакупљању и уништавању политичких гована може најзад да се истакне оно покољење, коме је до сада у постсовјетском животу било доста тешко да се искаже - постсовјетско покољење. Шта више, има основа за очекивање да ће се управо у сакупљању и уништавању руског политичког говнета постсовјетско покољење, коначно, уобличити као покољење које представља идеологију принципијелно различиту од идеологије свих "совјетских" покољења. А у случају макар и релативног успеха у сакупљању политичког говнета, постсовјетско покољење има шансу да уђе у светску историју као "покољење санитарца." Того-бна, тешка, незахвална, али, без сумње, замамна улога! Зар није ономад Херакле очистио Аугијеве коњушнице! "Генерација Хераклова", "генерација победника" - тако ће, с љубављу и завишу, споминјати потомство постсовјетску генерацију, ако она макар делимично успе да рашичи говно руског живота.

Јасно да би глобално скупљање говнета истовремено значило решавање многих проклетих питања савремености. Конкретно, питање о месту Лењина. Не о месту у историји него о месту код зидина Кремља. Нема случајно по пет слова у речима "Лењин" и "говно". Маузолеј, као истакнути споменик архитектуре ни у ком случају не треба дирати. Нека стоји. И Лењина не треба никуда носити. Нека лежи. Али реч "Лењин" са маузолеја треба склонити. На крају крајева, Маузолеј Лењина јесте Маузолеј не само Лењина него целокупног руског политичког говнета. А можда и не само руског и не само политичког. Сасвим је вероватно да је Маузолеј Лењина - Маузолеј говнета као таквог. Говнета са великим Г. И зато је замена "Лењина" "говнетом" сасвим умесна. Уз моменат истог броја слова. Такво решење може да помири и противнике и поборнике Маузолеја Лењина. Сам Лењим ће бити у маузолеју као и пре, али ће се другачије звати. У трећи миленијум је ипак боље с говнетом него с Лењином.

Скупљање говнета може дати нови полет и конзервативном руском театру. Тема говнета је доминантна тема европске карневалске традиције. На исмеавању говнета може да се заснује и руски карнавал. Шта данас да дају позоришта? Руку на срце, ништа. Све је већ игррано. Све давано. Руски театар по ко зна који пут трчи по кругу који су повукли Чехов и Чајковски. Време је да театар изиђе на улицу, на светло дана, пред људе, у гомиле: театар мора да заборави на простор просторије и да се сети простора живота. Театар треба да се спусти с нагњилог духовног "врха" у телесно "дно" говнета. У карневалским процесијама две хиљаде године могу да нађу одушка стваралачке енергије стотине глумаца, режисера, играча, певача, балетана... карнавал који ће исмевати говно руског живота у свим његовим облицима, и на крају свечано спалити страшило говнета, привући ће на улице руских градова десетине хиљада туриста. Не одједном већ постепено, корак по корак, руски карнавал говнета ће ојачати и узмоћи да конкурише карневалским парадама Бразила, Америка, европских држава. А катарничка снага руског карневала биће несумњива и за просторе руског живота и за унутрашњу самосвест руских људи. Смех, шале, у говна умазана страшила руских политичара од Рјурика и Ивана Грозног до Свердлова и Жириновског, песме, плес, изругивање над говнетом - зар није величанствено дочекати нови миленијум с таквим моћним карнавалом?

Сакупљање и уништавање говнета може да одврати младеж од наркотика, а људе старијег узраста - од алкохола. По чему је говно боље од наркотика и алкохола? Уопште није. Значи, неки нови миленијум буде не само миленијум без наркотика и алкохола, него и миленијум без гована!

Време је да се замислимо и над симболиком. Симболика треба да буде скромна али упечатљива. Сива безоблична маса, прекрижена словима НМБГ - Нови Миленијум Без Говнета. Абревијатура може да буде и другачија - број "2000" у преплету са "НГ": Не - Говнету.

Борба с говнетом може да обједини на прагу новог хиљадугодића власти, интелигенцију, армију, чиновнике и народ. Није узалуд Јуриј Лушкин говорио о неопходности увођења по једног тоалета на сваку станицу метроа. Судећи по свему, Лушкин није говорио само о елементарној цивилизованости вршења неких физиолошких процеса, па не толико ни о метроу. Лушкин је говорио о нечем другом. Московљани и гости престонице су људи доста прилагодљиви, и тоалет као такав им баш и није нужан. Московљани и гости престонице могу да нађу за себе тоалет свуда где им је воља. Лушкин је имао нешто важније на уму. Сакупљање и уништавање говнета има не само хоризонталну, него и, далеко моћнију, вертикалну димензију. Дабогме, Лушкин је говорио о тоалетима духовним, економским, социолошким, политичким, културолошким, етичким, естетичким и, наравно, политичким, где ће се сакупљати и постепено уништавати говно руског живота свих типова и варијетета.

Руска власт предузима тако малонормалних ствари, да би било сулудо од стране свих који су заинтересовани за достојанствен живот у трећем миленијуму, да не обрате пажњу на Лушкиног предлог. У таквим тоалетима је - будућност. Говно руског живота је осуђено на пропаст. Завршено је с говнетом. Говно нема шансе.

Све прилоге у блоку с руског превела Драгиња Рамадански